

det Toldloven visne. Nu vel, dette er et Fantasilillede, som jeg tillader mig at oprulle, og der er maaste Mere, der taler for det, end for de Fantasililleder, som Mindretallet har oprullet, men jeg tror, at man helst skal lade være at oprulle saadanne Fantasililleder. Det er ganske eiendommeligt at se Mindretallet bebrejde Flertallet, at det har fremmet Sagen og behandlet den hurtig. Denne Bebrejdelse er en af de mærkeligste, som jeg endnu har set i en Betænkning. Vi skulde have ladet Sagen hvile, vi skulde have slyttet den i Udvalget, siger Mindretallet. Tænk Dem, mine Herrer, hvad vi have gjort. Allerede forinden Forhandlingen blev aabnet i Udvalget, have Repræsentanter for Flertallet tilstillet Mindretallet sine Endringsforslag, i alt Væsentligt redigerede saaledes, som de nu foreligge. Tænk Dem, hvilken Forbrydelse vi have begaaet. Medens Landstinget sidder og foretager sin grundige Behandling af denne Sag, som trækker meget langt ud, sætte vi, der meget godt vidste, hvilket Resultat der vilde komme ud af denne Sag, os hen og blive enige om vort Standpunkt, for at vi kunde faae Tid til at forelægge Thinget et Resultat. Er dette en Forbrydelse fra vor Side? Forøvrigt skete det ikke, førend Forhandlingerne aabnedes i Udvalget. Det ærede Mindretal huffer lidt feil, naar det siger, at Flertallet forinden har tilstillet Mindretallet sine Endringsforslag; thi i det første Møde, der blev afholdt, efter at Udvalgsmedlemsantallet var blevet forøget med 4, var Mindretallet tilstede, og i dette Møde bleve disse Endringsforslag anmeldte. Vi finde senere hen en anden Bemærkning fra det ærede Mindretals Side, som viser en høi Grad af Utilfredshed med, at vi have taget Sagen saa hurtig. Der bebreides os, at Flertallet efter den for Lovforslagets Behandling stedfundne Fremgangsmaade ikke har havt tilstrækkelig Tid til alvorlig Overveelse af Enkelthederne. Oprigtigt talt, det ærede Mindretal har havt ligesaa lang Tid som vi, Tiden har været fra dengang, da Regjeringen forelagde Landstinget Forslaget, og lige til nu, og have vi faaet Tid til at overveie Sagen, saa har det ærede Mindretal vel ogsaa havt Tid dertil; det ærede Mindretal har vel fulgt ligesaa godt med som Flertallet — det maa jeg jo forudsætte. Men deri ligger den Bebrejdelse, at vi ikke have villet udsætte Sagen, til Mindretallet kunde komme med sin Drøftelse og Smødegaaen og Modforslag angaaende alle mulige Enkeltheder i Lovforslaget; men saa vilde vi jo heller ikke kunne blive sær-

dige. Dette er en Fordring, som overhovedet ikke kan stilles. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i et Udvalg har Flertallet ikke blot det Ansvar og den Pligt, at der kommer til at foreligge for Thinget en Betænkning, som svarer til de Grundanknelser, som forudsættes at være tilstede i Thinget, og som have faaet deres Udtryk ved Valgene til Udvalget; men det har ogsaa det Ansvar og den Pligt at sørge for, at Sagen kommer til at foreligge itide, saaledes at den Sag, som Thinget ønsker fremmet, ikke bliver slyttet. Dette Ansvar har Udvalget, og intet Udvalgs Flertal kan tillade Mindretallet at hindre det deri. Jeg tror ikke, at Landstinget gjør dette. Landstingets Flertal tager ikke — efter den Erfaring, jeg har — et saa overdrevent Hensyn til Mindretallet i Udvalg, saaledes som det ærede Mindretal her kræver for sig, nemlig at vi skulle give Mindretallet den Tid, det har Brug for, til at indtage sit Standpunkt. Hvad skulde det ogsaa føre til? Er det mellem Flertallet og Mindretallet i denne Sag, at Forhandlingen skal finde Sted, er det paa Aftaler mellem os, at det beror, om en Toldlov kommer ud eller ikke? Nei, mine Herrer, det er det virkelig ikke. Mindretallet kan have overordentlig stor Betydning, men det har ikke den Betydning, og forøvrigt have vi jo set, at naar slige Aftaler have fundet Sted mellem Flertal og Mindretal i Udvalget, saa har det ingenlunde ført til, at saadanne Aftaler ere blevne accepterede, ere blevne antagne eller godkjendte enten fra Regjeringen eller fra Landstingets Side. Jeg behøver ikke at gaa langt tilbage i Tiden for at vise dette. Der er for nylig blevet behandlet en Sag i denne Samling, og det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds havde sluttet den skjønneste Aftale med Flertallet i Udvalget angaaende Optagelse af en betjendt Mand paa Indfødsretslovsforslaget; men har denne Aftale ført til en Overenskomst mellem de to Thing, eller er den bleven godkjendt af Regjeringen? Jeg har ialtfald ikke set det endnu. Paa Finantslovsforslaget have vi oftere havt det Exempel, at i Finantsudvalget har Mindretallet stemt med Flertallet, men det øvrige Svire her i Thinget har ikke taget imod det, og Regjeringen og Landstinget har stundom gjort Konflikt deraf. Hvor megen Pris vi end kunde sætte paa at være i Overensstemmelse med d' Hrr. af Mindretallet, saa maa det dog siges, at, dersom der overhovedet skal komme Noget ud af en Toldrevision, saa kommer det dog først og fremmest an paa Overenskomst mellem Folkethinget og Landstinget. Det